

Herrens røst, som aldrig brister

SSA

H.A. Brorson

Herrnhut omkr. 1740

I
II

1. Her-rens røst, som al - drig bris - ter, lært mig har, hvad og jeg tror:
2. Kun-ne o - ver ham jeg glem - me med mig selv mit e - get nu,
3. Var kun al - tid sjæ-lens ø - je sta - dig til vor Her-re vendt,

III

I
II

Alt, hvad for hans skyld jeg mis - ter, får i - gen jeg på hans ord.
hos min Gud jeg da var hjem - me, kom som mit hans liv i hu
da på e - vig - he - dens hø - je pin-se - blus for mig var tændt.

III

4. Da vidåben stod Guds Eden
for mit øje og min fod,
i Guds-haven med Guds-freden
lys jeg drak af livets flod.

5. Vile jeg af intet vide
uden Kristi kærlighed,
da var mine kår så blide
som min Guds, der alting ved.

6. Fik mit hjerte ret at finde,
uden ham er alting dødt,
da var han i hjertet inde
med Guds-livet evig sødt

7. Turde jeg på verden træde
med dens lyster, guld og glans,
ind jeg til min Herres glæde
gik med brudens rosenkrans.

8. Dog, i Jesus-Kristus-navnet
alt er skænket den, som tror;
deri hjertet bod for savnet
finder med Guds Ånd og ord.